॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति युज्ञस्य सन्तंत्या अविच्छेदायैन्द्राः पृशवो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वंते तूप्रमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजंस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्वियंङ्वायुः (१)

वार्ति तृद्रियंड्डग्निर्दहित स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वेते स्यादुन्माँद्येद्यजमानो नियुत्वेते भवित यजमानस्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्रभः समवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयित प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्रभः प्रजापंतरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते यच्चेश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणाः रूपं यत्तूंपुरस्तदश्वानां यद्न्यतीद्न्तद्गवां यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यद्जस्तद्जानां वायुर्वे पंशूनाम्प्रियं धाम् यद्वांयव्यो भवंत्येतमेवैनम्भि संजानानाः पुशव उपं तिष्ठन्ते वाय्व्यः कार्या(३)ः प्रांजापृत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं

कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापृत्यं कुर्याद्वायोः (३) इयाद्यद्वांयुव्यंः पृशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापत्यः

पुंरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेनैति यद्वादंशकपालस्तेनं वैश्वान्रान्नेत्यांमावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमांणो-ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांश्चेव यज्ञं चा रंभतेऽग्निरंवमो देवतांनां विष्णुंः पर्मो यदांमावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपति देवताः (४)

पृवोभ्यतः परिगृह्य यजमानोऽवं रुन्धे पुरोडाशेन वै देवा अमुिष्में ह्रोक आधुंवं च्रुणास्मिन् यः कामयेतामुिष्में ह्रोक ऋधुयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुिष्में हेव लोक ऋधोति यद्ष्टाकंपालस्तेन । यत्रिकपालस्तेन वैष्णवः समृद्धै यः कामयेतास्मिं ह्रोक ऋधुयामिति स च्रुं कुर्वीता ग्रेर्घृतं विष्णो स्तण्डुलास्तस्मात (५)

चुरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋष्नोत्यादित्यो भेवतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथी अस्यामेवाधि यज्ञं तेनुते यो वै संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भोऽवपद्यंते ताहगेव तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालम् पुरस्तान्निर्वपेथ्संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा (६)

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छंत्येषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वानुरः प्रियामेवास्यं तुनुवमवं रुन्धे त्रीण्येतानिं ह्वी १षिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहाय॥ (७)

यद्रियंश्वायुर्वम्नं श्रुणस्तद्वायोर्न्वपंति देवतास्तरमां वाखाद्यात्रिरंशच॥———[१]
प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविंश्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं

नाशंक्रोथ्सौंऽब्रवीदृभ्रविदिथ्स यो मेतः पुनः सञ्चिनविदिति तं देवाः समंचिन्वन्ततो वै त आधुंवन् यथ्समचिन्वन्तचित्यंस्य चित्यत्वम् य पुवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋभ्रोत्येव कस्मै कमृग्निश्चीयत् इत्याहरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते प्रशुमानेव भेवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्नयः प्रत्यं चं आत्मा संप्तम पृतावंन्त पृवैनंममुष्मिं ह्योक उपं जीवन्ति प्रजा-पंतिर्ग्निमंचिकीषत् तं पृथिव्यंब्रवीत्र मय्यग्निं चेष्यसेतिं मा धक्ष्यति सा त्वांतिदृह्यमांना वि धंविष्ये (१०) स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथाँ त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमाम्भ्यमृशत् प्रजापितस्त्वा सादयतु तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपाधत्तानितदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तद्भि मृशेत्प्रजा-पतिस्त्वा सादयतु तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्तः संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजांयत् तस्मांथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रैव जांयते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा व्यं प्र जांयामहा इति तं वस्ंभ्यः प्रायंच्छ्तं त्रीण्यहांन्यविभरुस्तेनं (१२)

त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्माँ त्र्यहम्भार्यः प्रैव जायते तात्रुद्रा अंब्रुवन्प्र यूयमंजिनिह्नं वयं प्र जायामहा इति त श्रुद्रेभ्यः प्रायेच्छ्नत श्र षडहाँ न्यिबभरुस्तेन त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्माँ त्यडहम्भार्यः प्रैव जायते तानांदित्या अंब्रुवन्प्र यूयमंजिनिह्नं वयं (१३)

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छुन्तं द्वाद्शाहाँन्यिबभरुस्ते त्रीणि च श्वान्यसृंजन्त् त्रयंस्निश्शतं च तस्मांद्वादशाहम्भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखाः सहस्रत्मीं य एवमुख्यः

साहुस्रं वेद् प्र सहस्रं पुशूनांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अग्निधंविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्बद्भुवा सींद्

तेनु तानांदित्या अंद्रुवन्प्र यूयमंजनिङ्गं वयश्चंत्वारिश्शवं॥______[२]

यजुंषा वा एषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते यदुखा सा वा एषेतर्हि यातयाँ भी सा न पुनः प्रयुज्येत्यां हुरग्ने युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि दें वहू तं मा इ इत्युखायाँ जुहोति ते नै वैनां पुनः प्र युक्के ते नायां तयाभी यो वा अग्निं योग आगंते युनिक्ते युक्के युं आनेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इ हत्यांहैष वा अभ्रेयोंग्स्तेनैवैनं युनक्ति युङ्के युञ्जानेषुं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंङ्किश्चित्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रंतिमयां चीयते यद्भिर्यन्त्र्यंश्चं चिनुयात्पृष्टित एनमाहृतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितु शक्कुयादसुंवर्ग्योऽस्य स्थात्प्राचीनंमुत्तानम् (१६)

पुरुष्शीर्षम्पं दधाति मुख्त एवैन्माहुंतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते स्वग्योंऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुंरेवास्मिन्प्रतिं दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान हि चक्षुः समृंद्वे देवासुराः संयंत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वाम्भृतांवृञ्जत् तद्दांम्भृतों वामभृत्वं यद्वांम्भृतंमुप्दधांति वाममेव तया वसु यजंमानो आतृंव्यस्य वृङ्के हिरंण्यमूर्शी भवति ज्योतिवैं

हिरंण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिष्वेवास्य ज्योतिर्वामं वृंङ्के द्वियजुर्भवित् प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युआनेष्वभै प्राचीनंमुत्तानं बांमुभृत्यविविश्यतिश्या——[३]
आपो वर्रुणस्य पत्नय आसुन्ता अग्निर्भ्यध्यायत्ताः
भवतस्य रेतः पर्गपतन्तदियम्भवद्यद्वितीयम्परापतन्तदसा-

समंभवत्तस्य रेतः परांपतृत्तिद्वयमंभवद्यद्वितीयम्परापंतृत्तद्सा-वंभवदियं वै विराड्सौ स्वराड्यद्विराजांवुपद्धांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तद्स्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जांयते ता ओषंधयः (१८)

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंत्ति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भंवति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्में समीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायांमन्या रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुंभ्यतः परि गृह्णाति संवथ्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहंतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुर्ष्णिं ह्लोके भंवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं ह्लोके भंवति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथां देवा इहागमन्वीतिहौंत्रा ऋतावृधः समुद्रस्यं वयुनस्य पत्मं श्रुहोमिं विश्वकर्मणे विश्वाहामंत्र्यः ह्विरितिं स्वयमातृण्णामुंपधायं जुहोति (२०) पृतद्वा अग्नेः शिर्ः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुध्मिँ छोके भवति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽस्वर्ग्यमस्य तथ्स्वर्ग्यौऽग्निश्चितिंमुपधायाभि

यदयंथापूर्वं ऋियतेऽसुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यांऽग्निश्चितिंमुप्धायामि मृशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्धि विद्वान्यृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तांत्राये चं नः स्वपृत्यायं देव दितिं च रास्वादिंतिमुरुष्येतिं

ओपंधयः कञ्जहोति स्वपृत्यायाष्टादंश चा-[४] विश्वकंमा दिशाम्पतिः स नः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नर्मः प्रजापंती रुद्रो वर्रुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पृशून्यांतु सौं-

यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चंमेनं चिनुते सुवर्ग्यों ऽस्य भवति॥ (२१)

नमः प्रजापंती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पुशून्पांतु सीं-ऽस्मान्पांतु तस्मै नमं पृता वै देवतां पृतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा पृष आ वृंश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युपदधांति हिरण्येष्टका उप दधात्येताभ्यं पृव देवतांभ्यो नमंस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पश्न्य दंधाति शुचार्ण्यानंपंयित् किं तत् उच्छि १ षतीति यद्धिरण्येष्ट्का उपदधात्यमृतं वे हिरंण्यम्मृतेनेव ग्राम्येभ्यः पशुभ्यों भेषजं कंरोत् नैनान् हिनस्ति प्राणो वे प्रथमा स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमा १ स्वयमातृण्णामुंप्धायं प्राणेनेव प्राण समर्धयित् व्यन्यात् (२३)

द्वितीयांमुप्धायं व्यानेनैव व्यान १ समर्धयत्यपाँन्यात्तृतीयांमुप्धार समर्धयत्यथौँ प्राणैरेवैन १ समिन्द्वे भूर्भुवः सुवरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वंयमातृण्णा एताभिः खलु वै व्याहृंतीभिः प्रजापंतिः प्राजांयत् यदेताभिर्व्याहृंतीभिः स्वयमातृण्णा उपदर्धातीमानेव लोकानुंपधायैषु (२४)

लोकेष्विधि प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षुंषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वै देवाः स्वयं लोकमंजिगा स्मन्तेन पतिंतुं नाशंक्रुवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिक्षूपांदधत् तेनं सर्वतंश्वक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदधाति सर्वतंश्वक्षुषेव तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यंन्यादेषु यजंमानुस्रीणिं च॥=====[५]

अग्र आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंमग्निं दूतं वृंणीमह् इत्यांह हूत्वैवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः सिमध्यत् इत्यांह् सिनेन्द्र एवैनंमग्निवृंत्राणिं जङ्घनदित्यांह् सिमंद्र एवास्मिन्निन्द्रियं देधात्यग्नेः स्तोमंम्मनामह् इत्यांह मनुत एवैनंमेतानि वा अहा र रूपाणिं (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाह्ना र् रूपाणि रुन्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्याद्यातयां मीर्न्या इष्टंका अयांतयामी लोकं पृणेत्येन्द्राग्नी हि बांर्हस्पत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानां बृह्स्पतिश्चायांतयामानोऽनुच्रवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वै लोंकं पृणा प्राणोंऽनुष्टुप्तस्मांत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं

चरति ता अस्य सूदंदोहसः (२७)

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणन्ति पृश्नंय इत्याहान्नं वै पृश्यन्नंमेवावं रुन्धेऽको वा अग्निर्कोऽन्नमन्नमेवावं रुन्धे जन्मं देवानां विशिश्चिष्वा रोचने दिव इत्यांहेमानेवास्मैं लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठिति तयां देवतंयाङ्गिरस्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निर्वन्नं एकाद्शिनी यद्ग्नावेकाद्शिनीं म्मिनुयाद्वन्नेणैन स्वृग्नां होकाद्न्तर्दं ध्याद्यन्न मिनुयाथ्स्वर्रुभिः पृश्च्यं धेयेदेकयूपम्मिनोति नैनुं वन्नेण

रूपाणि सूर्ददोहसुस्तया षोर्डश च॥

सुवर्गाल्रोकादंन्तर्दधांति न स्वरुंभिः पृशून्व्यर्धयिति वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणर्ध्यते यौऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमंणं प्रतीष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृंध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्रिस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्चनूची ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते योऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अर्नु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवथ्सुरेण नर्मस्करोमि

यत्तं रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण् नर्मस्करोमि यत्तं रुद्र पृश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण् नर्मस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदुवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथां व्याघ्रः कुद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि सिश्चंतमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैन र शमयति येंऽग्नयंः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातेवे सुव। आपं त्वाऽग्ने मन्सापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्न उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दिक्षणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वृशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥ (३३)

णुष्ट्रिया पुर उंज्याबनुस्तव्ययं आहाशे चं॥————[७]
गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पक्षावोजं पुवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव
प्रति तिष्ठति पृष्ठेरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं पुवास्मिन्दधाति
प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सोंऽस्माथ्सृष्टः परांङ्केत्तं वारवन्तीयंनावारयत्
तद्वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयृत्व इं श्यैतेनं श्येती अंकुरुत् तच्छौतस्य
श्यैतृत्वम् (३४)

यद्वांरवन्तीयंनोप्तिष्ठंते वारयंत एवैन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदयेनापिपक्षम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणंमेवास्यं गच्छिति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णाग्नेः शिर उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रेष्टुंभेन छन्दसेन्द्रेण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागंतेन छन्दंसा सिवता देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टभेन छन्दंसा मित्रावर्रुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपात्मानमृग्निं चिनुतेऽपात्मामृष्मिं ह्लोके भवित यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्लोके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्लोके भवित य एवं वेदं॥ (३६)

अग्नं उद्धे या त् इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृड् तस्याँस्ते नम्स्तस्याँस्त उप जीवन्तो भूयास्माग्नं दुध्न गह्य किश्शिल वन्य या त इषंर्यवा नाम तयां नो मह तस्याँस्ते नमस्तस्याँस्त उप

ষ্यैतुत्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि यः सात्मांनश्चिनुते द्वाविर्श्शतिश्च॥======[८]

या त इष्युंवा नाम तयां नो मृड तस्यांस्ते नमस्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा एतेंऽग्रयो यचितंय उद्धिरेव नामं प्रथमो दुध्रः (३७) द्वितीयो गह्यंस्तृतीयंः कि॰शिलश्चंतुर्थो वन्यंः पश्चमस्तेभ्यो यदाहृतीर्न जुंहुयादंष्वर्युं च यजंमानं च प्र देहेयुर्यदेता आहृंतीर्जुहोतिं भागुधेयेनैवैनाँञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न

यर्जमानो वाङ्कं आसन्नसोः प्राणौंऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रम्बाहुवोर्बलमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तुनूः (३८)

त्नुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हि॰सीरप वा पृतस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्मं आसन्नसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्थेते यो रुद्रो अग्नौ यो अपसु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहंतिभागा वा अन्ये रुद्रा हुविर्भागाः (३९)

अन्ये शंतरुद्रीयर् हुत्वा गांवीधुकं च्रुमेतेन यर्जुषा चर्मायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेनैवैनर् शमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीयर् हुतमित्यांहुर्यस्यैतदुग्री क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तौत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिर्दक्षिणतः पौन्त्वादित्यास्त्वा विश्वैर्देवेः पृश्चात्पौन्तु द्युतानस्त्वां मारुतो म्रुद्धिरुत्तरुतः पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रं ज्येष्ठा वर्रुणराजानो ऽधस्तौ चोपरिष्ठाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यथ्सिश्चंतमाज्यंन प्रोक्षिति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुअस्तुन्र्रह्विर्मांगाः पातु द्वात्रिर्श्शच॥======[९]

सुमीची नामांसि प्राची दिक्तस्याँस्तेऽग्निरिधंपतिरसितो रेक्षिता यश्चािधंपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भें दधाम्योजस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्याँस्त इन्द्रोऽधिंपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्याँस्ते (४२)

सोमोऽधिपितः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दिक्तस्याँस्ते वरुणोऽधिपितिस्तिरश्चराजिरिधपिती नामांसि बृह्ती दिक्तस्याँस्ते बृह्स्पित्रिधिपितः श्वित्रो विश्वनी नामांसीयं दिक्तस्याँस्ते यमो-ऽधिपितिः कुल्माषंग्रीवो रिक्षता यश्चाधिपित्वर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवतां अग्निं चितः रेक्षन्ति ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनां ञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवः सिलुलो निलिम्पा नामं (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरों व इषंवः सगरो विज्ञिणो नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नों व इषंवो गह्वंरोऽवस्थावांनो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपों व इषंवः समुद्रोऽधिंपतयो नामं स्थ तेषां व उपरिं गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अर्न्नं व इपंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नम्स्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्त्रीणाति द्ध्ना मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्त्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहुताद इतिं (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सिर्रस्य मध्यें। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रिय सदेन्मा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चिति यथाश्वों युक्तोऽविंमुच्यमानः क्षुध्यंन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तं पराभवंन्तं यजमानोऽनु परां भवति सोंऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भ्वतीम स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा स्रुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधाय है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति

वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्पा नामेह गृहा इतिं लूक्षो वसीयान्भवति॥===[१०]

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋष्भाय राज्ञें गव्यः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजायं मुर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः किमिः सोमंस्य राज्ञेः कुलुङ्गः सिन्धौः शि॰शुमारों हिमवंतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्ट्रावि रंशतिः॥••••[११]

मृयुः प्रांजापृत्य ऊलो हलींक्ष्णो वृषद् १ शस्ते धातुः सरस्वत्यै शारिः श्येता पुरुष्वाख्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुष्वागांरण्योंऽजो नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे कौश्चः॥ (५०)

म्युस्त्रयोंवि रशतिः॥——[१२]

अपां नम्ने जुषो नाुक्रो मक्रेरः कुलीकयुस्तेऽकूपारस्य वाचे पैंङ्गराजो भगाय कुषीतंक आती वाहुसो दर्विदा ते वायव्या दिग्भ्यश्चंक्रवाकः॥ (५१)

अुपामेकाृत्रवि रंशतिः॥**———**[१३]

बलांयाजगुर आृखुः सृंजया श्यण्डंकस्ते मैत्रा मृत्यवेंऽसितो मन्यवें स्वजः कुंम्भीनसंः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रंतिश्रुत्कांयै वाह्सः॥ (५२)

पुरुषमृगश्चन्द्रमंसे गोधा कालंका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तेंंऽर्यम्णे धातुः

कंत्कटः॥ (५३)

सौरी बुलाकश्यों मुयूरंः श्येनस्ते गंन्धर्वाणां वसूनां कृपिश्चंलो रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुंण्डुणाची गोलत्तिका ता अपस्रसामरंण्याय

सृम्रः॥ (५४)

पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कश्क्तेऽनुंमत्या अन्यवापौ-ऽर्धमासानौम्मासां कृश्यपः क्वयिः कुटर्रुद्दात्यौहस्ते सिनीवाल्यै

बृह्स्पतंये शित्पुटः॥ (५)

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पिंतृणामृंतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कृपोत् उलूंकः शृशस्ते नैर्ंक्रताः कृंकवाकुंः सावित्रः॥ (५६)

सा। प्रतः॥ (५६) बलाय पुरुषमृगः सौरी पृंपतः शकाृष्टादंशाृष्टादंश॥॥

-[१८]

रुर्रू रौद्रः कृंकलासः शकुनिः पिप्पंका ते शंरव्यांये हरिणो मांरुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्ररक्षे कृष्णः श्वा चेतुरक्षो गर्देभस्त इंतरजनानांमग्नये धूङ्क्षां॥ (५७)

[88] अलज आँन्तरिक्ष उद्रो मद्गुः प्रवस्तेंऽपामदिंत्यै

ह स्ममाचिरिन्द्राण्ये कीर्शा गृध्रः शितिकक्षी वाँर्ध्राणसस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८)

-[२०] सुपूर्णः पार्जुन्यो हर्सो वृको वृषद्रशस्त ऐन्द्रा अपामुद्रां-ऽर्यम्णे लोपाशः सि॰हो नंकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कार्माय

परंस्वान्॥ (५९)

अलुजः सुंपुर्णौऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥=

~~----~~[२१]

आग्नेयः कृष्णग्रींवः सारस्वती मेषी बभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बांर्हस्पृत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मांरुतः कुल्मापं

ऐन्द्राग्नः सर्हितोंऽधोरांमः सावित्रो वारुणः पेत्वः॥ (६०)

अर्श्वस्तूपरो गोंमृगस्ते प्रांजापत्या आंग्नेयौ कृष्णग्रींवौ त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ शितिपृष्ठौ बांर्हस्पत्यौ धात्रे पृषोदरः सौर्यो बलक्षः

पेर्त्वः॥ (६१)

अयः ^{पोडंशा}——[२३] अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनुङ्गानुधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ

रंजुतनांभी वैश्वदेवो पिशङ्गौ तूपरो मांठ्तः कुल्मार्ष आग्नेयः कुष्णोंऽजः सारस्वती मेषी वांठ्णः कुष्ण एकंशितिपात्पेत्वंः (६२)

अप्रयोऽनींकवते द्वाविर्श्यातिः॥••••••्विश्यां प्रचातिः म श्रमीतिस्रोते दीश्यां सत्यास्य तं

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्ट्रकाः सज्ज्ञः संवथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविर्ग्नेर्वे दीक्षयां सुवर्गाय् तं यत्र सूयतें प्रजापंतिरऋतुभी रोहिंतः पृष्टिनः शितिबाहुरुन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वांकृणाः सोमायैकांदश पिशङ्गास्त्रयोविरशतिः॥
[२५] हिरंण्यवर्णा भूतेष्ट्रकाश्खन्दो

यत्कर्नीया र सित्रवृद्धंग्निर्वारुणाश्चतुं पञ्चाशत्॥54॥ हिरंण्यवर्णा निर्वक्षसः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/

stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/